

РЕШЕНИЕ

№ 6881

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6670** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. М., гражданин на И., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адвокат Г. В., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-Бежанци, срещу Решение № ВР-17 от 23.06.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е последващата му молба за предоставяне на международна закрила не е допусната до производство.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излага доводи, че административният орган е разгледал твърде „повърхностно“ подадената от чужденеца молба и не е обсъдил фактите и обстоятелствата, свързани с неговата бежанска история. Подробни съображения излага в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, представлява се от адв. В., САК, който моли съда да уважи предявената жалба, по изложените в нея съображения, като отмени оспорения административен акт.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юриконсулт П., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Д..

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № РД09-ВР-471 от 28.05.2019 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят е поискал закрила от Република България. По нея е постановено Решение № 6356 от 09.10.2019 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което молбата му за предоставяне на закрила е отхвърлена. Издаденият административен акт е обжалван, като с Решение № 7594/04.12.2019 г., постановено по адм. дело № 12479/2019 г. по описа на АССГ, същият е отменен и преписката е върната на Председател на ДАБ при МС на РБ с указания по тълкуване и прилагане на закона. С Решение № 8501/30.06.2020 г., постановено по адм. дело № 1098/2020 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е отменено, като жалбата на молителя срещу Решение № 6356 от 09.10.2019 г. на Председател на ДАБ при МС на РБ е отхвърлена.

С последваща молба с рег. № УП-6026/10.06.2021 г. на ДАБ при МС, жалбоподателят е поискал предоставяне на закрила от Република България. С последващата молба за закрила, молителят се е позовал на доказателства, удостоверяващи принадлежността му към „Е. е-Х.“ и за преследването от властите в И. на лицата, последователи на това движение, какъвто е и той.

По така подадената последваща молба е постановено процесното Решение № ВР-17 от 23.06.2021 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ-МС. Със същото е отказано допускането на последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. Според мотивите на административния орган, представените от жалбоподателя три броя доказателства – два броя в оригинал и едно в копие са верифицирани само и единствено с имена и подписи, който факт не дава възможността да се потвърди съществуването на техните автори. Посочено е още, че дори и да бъде прието, че същите са автентични, то същите съдържат изявления, които са обсъдени в предходно производство, приключило с Решение № 6356 от 09.10.2019 г. на Председател на ДАБ при МС на РБ и потвърдени с Решение № 8501/30.06.2020 г., постановено по адм. дело № 1098/2020 г. по описа на ВАС – а, именно, дали молителят, като последовател на духовното учение „Е. е-Х.“, при евентуалното си връщане в държавата по произход би имал проблеми с иранските власти.

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 30.06.2021 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез

административния орган до съда на 06.07.2021 г. Ето защо, същата е процесуално допустима.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя бяха разпитани следните лица в качеството им на свидетели: Е. С. Ф. и Г. К..

Свидетелката Е. С. Ф., заяви, че познава жалбоподателя, откакто живее в България, както и че същата е подписвала документи, свързани с неговото положение, като текстът на същите е написан на родния и език – персийски. Същата заявява, че подписът на Декларацията, находяща се на л. 17 от делото е неин. Собственоръчно е написала тази декларация и се е подписала лично. Твърди, че всички последователи на течението „Е. е-Х.“ са подложени на преследване от иранските власти, и поради тази причина животът на жалбоподателя, неин приятел е поставен в опасност. Относно течението „Е. е-Х.“, заявява, че има достатъчно информация в представените документи, като при този вид „течение“, се използва енергията на тялото на човек, както и на неговата психика – духовно течение. Иранските власти са забранили това течение и съответно всички негови последователи са подложени на преследване. Религията като цял е много общо. Иранските власти са го нарочили за религиозно течение, за да възпрепятстват изповядването на същото от неговите последователи, а всъщност то по своята същност е духовно течение, заздравяващо тялото и психиката. Допълва в заключение, че хора, които не са последователи на това течение не разполагат с много информация за неговата същност. Тя и жалбоподателят са запознати в детайли с това духовно течение, предвид, че са негови последователи.

Свидетелят Г. К., заяви, че положеният подпис на декларацията на л. 19 от делото е негов, същият собственоръчно е написал декларацията и е положил своя подпис върху същата. Заявява, че познава жалбоподателя, като са се запознали в България, преди около 4 години. Допълва, че животът му е в сериозна опасност. Твърди, че е сигурен за това, поради това, че неговата сестра е последовател на това движение и има сериозни неприятности. Сестра му била обвинена от иранските власти, че пропагандира това духовно течение „Е. е-Х.“, но властите не са могли да докажат тези свои подозрения в иранските тайни служби. Заявява, че много от приятелите на сестра му са били арестувани, дори една от тях е починала заради нанесен побой. В заключение заявява, че г-н Т., създател на това духовно движение е бил осъден на смърт, като същият е лежал дълги години в затвора. Г-н Т. понастоящем живее в К..

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от П. Д. С., старши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място] –[жк], определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-791/09.12.2020 г. на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е

произнесен тринадесет дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП-6026/10.06.2021 г., съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ.

Така следва да се формира изводът, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Доводите на жалбоподателя в насока, че решението е бланкетно, са неоснователни. В същото са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, в насока, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В цитирания текст е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история.

По отношение на представените от жалбоподателя писмени доказателства, съдържащи информация, която според последния е от съществено значение, се установява, че двата броя декларации са изготвени и подписани от свидетелите Е. С. Ф. и Г. К. , чиито показания съдът кредитира с доверие като последователни и непротиворечиви. Както писмено пред административния орган, така и пред съда, свидетелите потвърждават заявеното – че жалбоподателят е последовател на движението Междууниверсален миситцизъм /„Е. е-Х.“/ и поради което неговият живот, при евентуално завръщане в И. ,би бил поставен под сериозна опасност.

Видно от мотивите на Решение №7594 /19г. по адм.дело №12470/19г. на АССГ тези обстоятелства са подробно обсъдени. Съдът е направил задълбочен анализ на бежанската история на чужденеца, като изрично е коментирал спецификата на духовното движение „Е. е-Х.“ и отношението на иранските власти към неговите последователи и особено към активните членове. Първоинстанционният съд е обосновал извод за основателност на жалбата в частта относно искането за предоставяне на бежански статут. Тези доводи не са споделени от касационната инстанция, поради което с Решение № 8501/30.06.2020 г., постановено по адм. дело № 1098/2020 г. по описа на ВАС първоинстанционният акт е отменен и решение №6356/09.10.2019г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на международна закрила, е оставено в сила.

От представените в хода на административното производство писмени доказателства, както и от показанията на разпитаните свидетели между твърденията му в предходното производство и тези в настоящето няма съществена разлика. Представените в настоящето производство доказателства, съдържащи информация, че молителят е последовател на духовното движение „Е. е-Х.“, както и че при евентуалното му връщане в И. ще има проблеми с официалните ирански власти заради принадлежността му към въпросното духовно течение са подробно обсъдени и анализирани от административния орган.

Във връзка с очертаното настоящият състав намира, че следва първо да обсъди с последващата молба, по която е издадено оспореното решение въведени ли са нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя. В тази връзка съдът намира, че наведените нови обстоятелства следва да са и новонастъпили, а в конкретния случай не е така, тъй като обстоятелствата на които се позовава жалбоподателя са свързани с обстоятелства, които са били подробно обсъдени и анализирани в Решение № 6356 от 09.10.2019 г. на Председател на ДАБ при МС на РБ, както и че изводите по отношение на тази информация са потвърдени с Решение № 8501/30.06.2020 г., постановено по адм. дело № 1098/2020 г. по описа на ВАС, което има обвързваща за съда сила относно тези факти.

В случаите на чл. 13 ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 76а от ЗУБ и при наличието на предпоставките визирани в тези разпоредби административният орган може и следва да издаде решение на основание чл. 76б ал. 1, т. 2 от ЗУБ, на каквото правно основание е издадено оспореното решение. Тази разпоредба предвижда, че „в срок до 14 дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че правилно административният орган е приел, че не е налице нововъведено обстоятелство, което да е основание за допускане до разглеждане на последваща молба за получаване на международна закрила. Правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на М. М. до производство за предоставяне

на международна закрила, предвид липсата на категорични доказателства за новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, тъй като не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М., гражданин на И., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адвокат Г. В., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-Бежанци, срещу Решение № ВР-17 от 23.06.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е отхвърлена последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: